

מסמך 65

מסמך 65

שליטת-העל באבולוציה

החיים החומריים האבולוציוניים הבסיסיים – חיי קדם הדעת – מתגבשים בידי בקרי המאסטר הפיזיים ומהווים סעד של מתן-החיים מאת שבע רוחות האב, בצירוף הסעד הפעיל של נשאי החיים הממונים. כתוצאה מן התפקוד המתואם של היצירות המשולשת הזו מתפתחת בקרב האורגניזם היכולת הפיזית לדעת – מנגנונים חומריים המגיבים בתבונה לגירויים סביבתיים חיצוניים, ובהמשך גם לגירויים פנימיים, השפעות אשר מקורן בדעתו של האורגניזם עצמו.

לפיכך, קיימות שלוש רמות מובחנות של יצירת חיים והתפתחות חיים:

1. תחום האנרגיה-הפיזית – ייצור היכולת לדעת.
 2. סעד הדעת של הרוחות הסועדות – סעד הנושק ליכולת רוחנית.
 3. מתת הרוח של דעת בת-תמותה – אשר מסתיימת במתן מכונן מחשבה.
- רמות התגובה המכאנית-שאותה לא ניתן ללמד של האורגניזם לסביבה הינן מחוזותיהם של הבקרים הפיזיים. הרוחות סועדות הדעת מאתחלות ומווסתות את טיפוסי הדעת המסתגלים או הבלתי-מכאניים אשר-אותם-ניתן-ללמד – אותם מנגנוני תגובה של האורגניזם אשר מסוגלים ללמוד מן ההתנסות. ובה בעת שהרוחות המסייעות מתפעלות כך את פוטנציאלי הדעת, כן מפעילים נשאי החיים שליטה משמעותית, הנתונה לשיקול דעתם, על ההיבטים הסביבתיים של התהליכים האבולוציוניים ממש עד למועד הופעת הרצון האנושי – היכולת לדעת את האל והכוח לבחור לסגוד לו.

הפעולה המשולבת של נשאי החיים, של הבקרים הפיזיים ושל הרוחות הסועדות, היא זו אשר מתנה את נתיב ההתפתחות האורגנית בעולמות המיושבים. זוהי הסיבה לכך שהאבולוציה – באורנטיה או בכל מקום אחר – הינה לעולם תכליתית ואף פעם איננה מקרית.

1. תפקודי נשאי החיים

לנשאי החיים פוטנציאל לשינוי האישיות אשר מחזיקים בו אך ורק סדרי יצורים מועטים. הבנים הללו של היקום המקומי מסוגלים לפעול בשלוש רמות קיום שונות. על-פי-רוב הם מבצעים את משימותיהם כבני רמת-הביניים, קרי במצבם המקורי. ואולם, לנשא חיים בשלב כזה של קיום לא תתאפשר כלל פעולה בתחומים האלקטרומכאניים, ככזה המייצר מאנרגיות פיזיות ומחלקיקים חומריים יחידות של קיום חי.

נשאי החיים מסוגלים לפעול – והם אכן פועלים – בשלוש הרמות הבאות:

1. הרמה הפיזית של האלקטרוכימיה.
2. רמת-הביניים הרגילה של שלב הקיום המעין-מורונטי.
3. הרמה הרוחנית-למחצה המתקדמת.

כאשר נשאי החיים מסיימים את הכנותיהם לשתילת חיים, ומשהם בחרו זה מכבר את האתרים לשם משימה שכזו, הם מזמנים הועדה הרב-המלאכית של ההתמרה של נשאי החיים. קבוצה זו כוללת עשרה סדרים של אישיות שונות, לרבות הבקרים הפיזיים ועמיתיהם, ובראשה עומדת רב-המלאכית הראשית אשר משמשת בתפקיד זה במצוותו של גבריאל וברשותם של עתיקי היומין.

מסמך 65

כאשר הוויות אלה מחוברות באופן הולם זו לזו, הן מסוגלות לחולל בנשאי החיים שינויים המאפשרים להם לפעול באופן מיידי ברמות הפיזיות של האלקטרוכימיה.

לאחר שגובשו תבניות החיים ומשהושלם כנדרש הארגון הפיזי, הופכים הכוחות העל-חומריים אשר נוגעים להפצת החיים לפעילים, והחיים מתקיימים. או אז נשאי החיים שבים מייד למצב הביניים הרגיל שלהם מבחינת הקיום כאישיות, מצב שבו הם מסוגלים לתפעל את היחידות החיות ולהניע את האורגניזמים המתפתחים, אף-על-פי שניטלת מהם כל יכולת לארגן – קרי ליצור – תבניות חדשות של חומר חי.

לאחר שהאבולוציה האורגנית השלימה חלק ממסלולה ומשהופיע הרצון החופשי מן הסוג האנושי באורגניזמים המתפתחים הגבוהים ביותר, או אז חייבים נשאי החיים לעזוב את הפלנטה או לנדוד נדרי ויותר; במילים אחרות, שומה עליהם להתחייב להימנע מכל ניסיון נוסף להשפיע על מהלך האבולוציה האורגנית. וכאשר נדרים מעין אלו ניתנים מרצון על-ידי אותם נשאי חיים הבוחרים להיותר על הפלנטה ולשמש כיועצים עתידיים לאלו אשר יהיו מופקדים על קידום היצורים הרצוניים המפותחים החדשים, או אז מזומנת וועדה בת שנים-עשר חברים, אשר בראשה עומדת ראשת כוכבי הערב, היא הפועלת בסמכות ריבון המערכת וברשותו של גבריאל; ומיד מותמרים נשאי חיים אלו לשלב השלישי של קיומם כאישיות – שלב החיים הרוחני-למחצה. ואנוכי פעלתי באורנטיה בשלב קיום שלישי זה למן ימיהם של אָנְדוֹן ופּוֹנְטָה.

הננו ממתינים לזמן שבו עשוי היקום להתייצב באור ובחיים, לאפשרות של מצב הוויה רביעי אשר בו נהיה רוחניים לחלוטין; ואולם, מעולם לא התגלה לנו באיזו טכניקה עשויים אנו להגיע למצב מתקדם ורצוי זה.

2. הנוף האבולוציוני

סיפור עלייתו של האדם, מן האצה ועד להיותו אדונה של הבריאה הארצית, אכן הינו סיפור רומנטי של מאבק ביולוגי ושל הישרדות הדעת. אבותיהם הקדמונים הראשוניים של בני האדם אכן היו – פשוטו כמשמעו – הנמלת והמוגלה של קרקעית האוקיינוס, במפריצי המים החמים הרדודים ובלגונות של קווי החוף העצומים של הימים הפנים-יבשתיים העתיקים; ממש באותם מים אשר בהם ביססו נשאי החיים את שלוש שתילות החיים העצמאיות באורנטיה.

כיום קיימים אך מעטים מקרב אותם מינים מוקדמים של צמחייה ימית אשר השתתפו בשינויים התקופתיים ההם אשר הביאו לכדי קיום את האורגניזמים הגבוליים דמויי-החי. הספוגים הינם השורדים של אחד מטיפוסי הביניים המוקדמים, אותם אורגניזמים אשר דרכם התרחש המעבר *ההדרגתי* מעולם הצומח אל עולם החי. צורות המעבר המוקדמות האלה, אף כי הן אינן זהות לספוגים המודרניים, היו דומות להם עד מאוד; ואלה היו אורגניזמים גבוליים אמיתיים – לא צמחים ואף לא בעלי-חיים – אך הם הובילו לבסוף לכדי התפתחות צורות החיים האמיתיות של עולם החי.

החיידקים – אורגניזמים צמחיים פשוטים מסוג פרימיטיבי ביותר – השתנו אך במעט למן ימי שחר החיים; הם אפילו מציגים מידה מסוימת של נסיגה בהתנהגותם הטפילית. רבות מן הפטריות מייצגות אף הן תנועת נסיגה של האבולוציה, בהיותן צמחים אשר איבדו את יכולת ייצור הכלורופיל שלהם והפכו פחות או יותר לטפילים. מרבית החיידקים אשר גורמים למחלות, כמו גם גופי העזר הוויראליים שלהם, אכן משתייכים לקבוצה מרדנית זו של פטריות טפיליות. במהלך עידני הביניים אשר חלפו מאז, התפתחה מאותם אבות קדומים – אשר מהם התפתחו גם החיידקים – כלל ממלכת הצומח הכבירה.

במהרה הופיעו טיפוסי בעלי החיים החד-תאיים, והם הופיעו *לפתע*. האמֶבָּה, בעל החיים החד-תאי הטיפוסי, התקיימה – תוך שינויים קטנים – למן הזמנים הרחוקים הללו ועד לימינו. וכיום היא פועלת ממש כפי שפעלה בשעה שהייתה ההישג האחרון והגדול ביותר של אבולוציית החיים. בעבור הבריאה של עולם החי, ייצור זעיר זה וכן דודניו החד-תאיים, הינם מה שמהווים החיידקים

מסמך 65

בעבור עולם הצומח; הם מייצגים את הישרדות הצעדים הראשונים בהיבדלות החיים, זאת לצד כישלון המשך ההתפתחות.

בטרם חלף זמן רב התאגדו בעלי החיים החד-תאיים בקהילות, ראשית בתצורת הוולוקס ולאחר מכן בהתאם לקוויהן של ההידרה ושל המדוזה. מאוחר יותר התפתחו כוכבי הים, חבצלות הים, קיפודי הים, מלפפוני הים, הנדלים, החרקים, העכבישים, הסרטנאים והקבוצות המקורבות של תולעי האדמה ושל העלוקות, אשר בעקבותיהן הגיעו במהרה גם הרכיכות – הצדפה, התמנון והחילזון. בין כל אלו הפרידו ונכחדו מאות על-גבי מאות של מינים; זוכים כאן לאזכור אך ורק אלו אשר שרדו את המאבק הארוך, הממושך לאין שיעור. מינים בלתי-מתקדמים מעין אלו, יחד עם משפחת הדגים אשר הופיעה לאחר מכן, מייצגים כיום את הטיפוסים הנייחים של בעלי החיים המוקדמים והנמוכים יותר, הענפים בעץ החיים אשר לא הצליחו להתקדם.

וכך הייתה הבמה מוכנה להופעתם של בעלי החוליות הראשונים, הדגים. ממשפחת הדגים הזו הגיחו שתי התאמות ייחודיות – הצפרדע והסלמנדרה. והיה זה הצפרדע אשר החל באותה סדרה מדורגת של התמניויות בעולם החי, אשר הסתיימה לבסוף באדם עצמו.

הצפרדע הינו אחד מן המינים המוקדמים ביותר מקרב אבותיו הקדומים של הגזע האנושי; ואולם, הוא כשל בהתקדמותו, והוא מתקיים כיום ממש כבאותם ימים רחוקים. הצפרדע הינו המין היחיד הקודם לגזעי שחר האדם אשר חי כעת על-פני האדמה. ואין לו לאדם כל אב קדמון אשר שרד בין הצפרדע לבין האסקימוסים.

הצפרדעים הניבו את הזוחלים, משפחה כבירה של בעלי-חיים אשר למעשה נכחדה כמעט לחלוטין; ואולם, בטרם עברה מן העולם היא העניקה קיום לכלל משפחת בעלי הכנף ולסדרים רבים אחרים של יונקים.

הקפיצה הגדולה ביותר בכלל האבולוציה אשר קדמה לאדם התרחשה ככל הנראה בשעה שהזוחל הפך לציפור. טיפוס הציפורים של היום – הנשרים, הברווזים, היונים והיענים – הינם כולם צאצאיהם של זוחלי הענק של ימי העבר הרחוקים.

ממלכת הזוחלים, צאצאיה של משפחת הצפרדעים, מיוצגת כיום על-ידי ארבע חטיבות אשר שרדו: שתיים מהן בלתי-מתקדמות, הנחשים והלטאות, יחד עם דודניהם התנינים והצבים; אחת מתקדמת-חלקית, היא משפחת העופות; והרביעית, אבותיהם הקדמונים של היונקים והקו הישיר אשר ממנו הגיחו המינים האנושיים. ואף כי עברו מן העולם מזה זמן רב, גודלם העצום של הזוחלים מצא הד בפיל ובמסטודון, בעוד שצורותיהם הייחודיות הונצחו בדמות הקנגורו המקפצים.

באורנטיה הופיעו אך ורק ארבע-עשרה מערכות, כאשר הדגים מהווים את האחרונה שבהן; ומאז העופות והיונקים לא התפתחו מחלקות חדשות.

היונקים בעלי השליה הגיחו לפתע מדינוזאור זוחל קטן וזריז בעל הרגלי טורף ומוח גדול יחסית. היונקים הללו התפתחו במהירות רבה ובאופנים שונים, והניבו לא רק את המינים המודרניים הנפוצים, אלא גם את הטיפוסים הימיים, דוגמת הלווייתנים וכלבי הים, ואת אלו המעופפים, דוגמת משפחת העטלפים.

וכך התפתח האדם מקרב היונקים הגבוהים יותר, אשר בעיקרם מקורם משתילת החיים המערבית בימים הקדומים המזרחיים-מערביים המוגנים. בתחילה התקדמו היטב הקבוצות המזרחיות והמרכזיות של האורגניזמים החיים אל-עבר ההישג של רמות קדם-אנושיות של קיום חייני. ואולם, בחלוף העידנים, כשל המוקד המזרחי של בסיס החיים להגיע לרמות משביעות-רצון של מעמד תבוני קדם-אנושי; ובשל העובדה שהוא סבל מאובדן חוזר ונשנה ובלתי ניתן לתיקון של סוגי הפלזמה הגבוהים ביותר שלו, ניטל ממנו לעולם הכוח לשקם את הפוטנציאלים האנושיים.

מכיוון שאיכות היכולת להתפתחותה של דעת מתוך קבוצה מזרחית זו הייתה נחותה באופן כה מובחן ביחס לשתי הקבוצות האחרות, נשאי החיים, בהסכמת הממונים עליהם, תפעלו את

מסמך 65

הסביבה על-מנת להגביל במידה נוספת את התפתחות זני החיים הקדם-אנושיים הנחותים הללו. כלפי חוץ, מחיקתן של קבוצות יצורים נחותות אלה הייתה מקרית, ואולם, למעשה, היא הייתה תכליתית לגמרי.

מאוחר יותר במהלך הפרישה האבולוציונית של האינטליגנציה היו הלמורים, אשר היו אבותיהם הקדמונים של המינים האנושיים, הרבה יותר מפותחים בצפון-אמריקה מאשר באזורים אחרים; ולפיכך הם הובלו להגר מזירת שתילת החיים המערבית דרך הגשר היבשתי של ברינג ומטה לאורך החוף עד לדרום-מערב אסיה, שם הם המשיכו להתפתח וליהנות מתוספת של זנים מסוימים המשתייכים לקבוצת החיים המרכזית. וכך התפתח האדם מתוך זני חיים מערביים ומרכזיים מסוימים, אך היה זה באזורים המרכזיים ועד לאלו הסמוכים למזרח.

ובאופן הזה התפתחו החיים אשר נשתלו באורנטיה עד לעידן הקרח, עת הופיע לראשונה האדם עצמו והחל את נתיבתו רבת האירועים בפלנטה. והופעה זו של האדם הפרימיטיבי על-פני כדור הארץ במהלך עידן הקרח לא הייתה אך בבחינת תאונה; היא הייתה מתוכננת. המעקשים והאקלים הקשה של עידן הקרח התאימו בכל מובן לתכלית של קידום ייצור טיפוס בן-אדם קשוח בעל מתנת הישרדות כבירה.

3. טיפוחה של האבולוציה

יהא זה אפשרי אך בקושי להסביר לדעת האדם בן-ימינו רבות מן ההתרחשויות המוזרות והגרוטסקיות לכאורה של ראשית התקדמות האבולוציה. תכנית בעלת תכלית פעלה לאורך כל אותן אבולוציות מוזרות לכאורה של דברים חיים; ואולם, אין אנו מורשים להתערב באופן שרירותי בהתפתחותן של תבניות החיים לאחר שאלה הוכנסו זה מכבר לפעולה.

נשאי החיים מורשים להשתמש בכל משאב טבעי שהוא, ויכולים לעשות שימוש בכל נסיבה ברת-מזל אשר תיטיב עם ההתקדמות ההתפתחותית של ניסוי החיים, ואולם אין אנו מורשים להתערב באופן מכאני, או לתפעל באופן שרירותי, את מהלכה או נתיבתה של האבולוציה של צמח או של בעל-חיים כלשהו.

הובא לידיעתכם כי בני התמותה של אורנטיה התפתחו דרך צפרדע פרימיטיבי, וכי הזן העולה הזה, אשר נישא כפוטנציאל על-ידי צפרדע בודד, חמק אך בקושי באירוע מסוים מפני הכחדה. ואולם, לא יהא נכון להסיק כי האבולוציה של המין האנושי הייתה מסתיימת אילו אכן התרחשה תאונה בצומת הזה. הואיל ובו ברגע של התרחשות זו ממש, היינו אנו במהלך התבוננות וטיפוח של לא פחות מאלף זני חיים שונים ומרוחקים המצויים בתהליכי מוטציה, אשר היו יכולים להיות מכוונים לכדי תבניות שונות של התפתחות קדם-אנושית. הצפרדע הקדמון המיוחד הזה היווה את בחירתנו השלישית, כאשר שני זני החיים הקודמים לו נכחדו חרף כל מאמציו לשמורם.

ואפילו אובדנם של אנדון ופונטה בטרם הביאו צאצאים לעולם, אף-על-פי שהיה מעכב את התפתחות האנושות, לא היה מונע אותה. לאחר הופעתם של אנדון ופונטה, ובטרם מוצו פוטנציאלי המוטציה האנושית של עולם החי, התפתחו לא פחות משבעת-אלפים זנים הולמים אשר יכלו להגיע לסוג טיפוס מסוים של התפתחות קדם-אנושית. ורבים מקרב הזנים הטובים יותר נספגו בהמשך על-ידי הענפים השונים של המין האנושי המתרחב.

זמן רב בטרם הגעתם של לפלנטה של הבן והבת החומריים, המרוממים הביולוגיים, מוצו הפוטנציאליים האנושיים של מיני בעלי החיים המתפתחים. המעמד הביולוגי הזה של עולם החי מודגם לנשאי החיים בתופעה מן השלב השלישי של הנעת הרוחות הסועדות, אשר מתרחשת באופן אוטומטי בד בבד עם ההגעה למיצוי יכולתו של עולם החי להוליד את הפוטנציאליים המוטאנטיים של יחידים קדם-אנושיים.

המין האנושי באורנטיה חייב לפתור את בעיותיו הנוגעות להתפתחות בת התמותה באמצעות המטען האנושי הנמצא ברשותו – לא יתפתחו עוד, בכל עתיד לבוא, גזעים נוספים מתוך המקורות הקדם-אנושיים. ואולם, עובדה זו איננה מונעת את אפשרות השגתן של רמות התפתחות אנושיות

מסמך 65

גבוהות בהרבה באמצעות הטיפוח הנכון של הפוטנציאלים האבולוציוניים אשר עדיין שוכנים בגזעים בני התמותה. את מה שאנו, נשאי החיים, עושים על-מנת לטפח ולשמר את זני החיים בטרם הופעת הרצון האנושי, חייב האדם לעשות למען עצמו לאחר התרחשות מאורע זה ולאחר פרישתנו מן המעורבות הפעילה באבולוציה. ככלל, גורלו האבולוציוני של האדם נתון בידיו שלו, ושומה על התבונה המדעית להחליף במוקדם או במאוחר את פעולתן האקראית של הברירה הטבעית הבלתי-נשלטת ושל ההישרדות המקרית.

ותוך כדי דיון בטיפוחה של האבולוציה, ראוי שנזכיר כי בעתיד הפרוש למרחוק – בשעה שבה אתם עשויים להיות מסופחים לסגל נשאי חיים – תהיה בידכם מלוא מלואה של ההזדמנות להציע הצעות ולבצע כל שיפור אפשרי שהוא בתכניות ובטכניקה של ניהול החיים ושתילתם. היו סבלניים! אם יש לכם רעיונות טובים, אם מוחכם פורה ומניב שיטות טובות יותר לניהול חלק כלשהו של עולמות היקום, אזי תינתנה לכם בוודאות ההזדמנות להציגם בפני חבריכם ועמיתים לניהול בעידנים אשר יבואו.

4. ההרפתקה של אורנטיה

אל נא תתעלמו מן העובדה כי אורנטיה הוקצתה לנו כעולם של ניסוי-חיים. בפלנטה זו ערכנו את הניסוי השישים במספר שלנו בניסיון לשנות – ואם ניתן אף לשפר – את ההתאמה של שטניה לתכניות החיים של נבאדון; וברשומות נרשם כי השגנו שינויים מועילים רבים בתכניות החיים הסטנדרטיות. ובאופן ייחודי, באורנטיה ביצענו והדגמנו באופן משביע רצון לא פחות מעשרים-ושמונה תכונות של שינוי חיים אשר תהיינה לעזר לנבאדון כולה במשך כל זמן העתיד.

ואולם, בשום עולם כינון החיים אינו מהווה מעשה ניסיוני במובן של ניסוי דבר-מה אשר מעולם לא נוסה והינו בלתי-ידוע. אבולוציית החיים הינה טכניקה אשר לעולם מתקדמת, משתנה ומגוונת, אך לעולם איננה מקרית, נטולת-שליטה, או ניסיונית לחלוטין במובנם האקראי של הדברים.

תכונות רבות בחיי האדם מספקות שפע ראיות לכך שתופעת הקיום האנושי תוכננה בתבונה, לכך שהאבולוציה האורגנית אינה מהווה אך תאונה קוסמית. כאשר תא חי נפצע, הוא ניחן ביכולת להפריש חומרים כימיים מסוימים אשר מסוגלים לעורר ולהפעיל את התאים השכנים הרגילים, ואלו מתחילים מייד להפריש חומרים מסוימים אשר מקלים על תהליך הריפוי של הפצע; ובה בעת מתחילים התאים הרגילים הללו, אשר לא נפגעו, להתרבות – הם ממש מתחילים לפעול על-מנת ליצור תאים חדשים אשר יחליפו את כל התאים האחים אשר ייתכן שנהרסו בתאונה.

פעולה ותגובה כימיות אלה, הנוגעות לריפוי פצעים ולהתרבות תאים, מייצגות את נוסחה אשר נבחרה בידי נשאי החיים, ואשר כוללת למעלה ממאה-אלף שלבים ותכונות של תגובות כימיות והשלכות ביולוגיות אפשריות. בטרם בחרו לבסוף בנוסחה זו בעבור ניסוי החיים באורנטיה, ערכו נשאי החיים במעבדותיהם מעל לחצי מיליון ניסויים ייחודיים.

בשעה שהמדענים של אורנטיה יידעו יותר על אודות הכימיקלים המרפאים הללו, הם יהפכו ליעילים יותר בטיפול בפציעות, ובעקיפין יידעו גם יותר על השליטה במחלות מסוימות.

מאז כוננו חיים באורנטיה, שיפרו נשאי החיים את טכניקת הריפוי הזו, כפי שהיא שולבה בעולם אחר בשטניה, בכך שהיא מאפשרת הקלה נוספת בכאב ומביאה לשליטה טובה יותר ביכולת התרבות התאים הנורמליים הקשורים.

לניסוי החיים של אורנטיה היו מאפיינים ייחודיים רבים, ואולם שני המאורעות יוצאי הדופן היו הופעתו של הגזע האנדוני לפני התפתחותם של הגזעים הצבעוניים, וכן הופעתם, בהמשך לכך, של המוטנטים של הסאנגיק במשפחה אחת ויחידה. אורנטיה הינה העולם הראשון בשטניה אשר בו הופיעו ששת הגזעים הצבעוניים באותה משפחה אנושית. על-פי-רוב, הם מופיעים בזנים שונים מתוך מוטציות בלתי-תלויות המתרחשות במטען של בעלי החיים הקדם-אנושיים; ובדרך כלל הם מופיעים על-פני האדמה כל אחד בתורו, במשך פרק זמן ממושך, החל באדם האדום והמשך מטה בסדר הצבעים עד לאינדיגו.

מסמך 65

שינוי יוצא-דופן אחר בנוהל היה הגעתו המאוחרת של הנסיך הפלנטארי. ככלל, מופיע הנסיך בפלנטה בסמוך לזמן התפתחות הרצון; ואילו הייתה מתבצעת תכנית מעין זו, היה עשוי קאליגאסטיה להגיע לאורנטיה אפילו במשך תקופת חייהם של אנדון ופונטה, במקום כחמש-מאות אלף שנים מאוחר יותר, בד בבד עם הופעתם של ששת גזעי הסאנגיק.

בעולם מיושב רגיל, הגעתו של נסיך פלנטארי הייתה מאושרת לבקשת נשאי החיים במועד הופעתם של אנדון ופונטה, או מעט לאחר מכן. ואולם, הואיל ואורנטיה נועדה להיות פלנטת שינוי-חיים, הוסכם מבעוד מועד על שליחת המלכי-צדקים המשקיפים, שנים-עשר במספר, כיועציהם של נשאי החיים וכאחראים על הפלנטה עד להגעתו המאוחרת יותר של הנסיך הפלנטארי. המלכי-צדקים הללו הגיעו בשעה שאנדון ופונטה ערכו את ההחלטות אשר אפשרו למכוונני-מחשבה לשכון בדעתם בת התמותה.

כתוצאה ממאמציהם של נשאי החיים באורנטיה לשפר את תבניות החיים של שטניה, נוצרו בהכרח צורות רבות, וחסרות-תועלת לכאורה, של חיי מעבר. ואולם, הרווחים אשר נצברו זה מכבר הינם מספקים על-מנת להצדיק את השינויים בתכניות החיים התקניות של אורנטיה.

הייתה זו כוונתנו לייצר מופע מוקדם של רצון בחיים האבולוציוניים של אורנטיה, ובזאת הצלחנו. לרוב, הרצון אינו מגיע אלא זמן רב לאחר שהגזעים הצבעוניים קיימים זה מכבר, ובדרך כלל הוא מופיע לראשונה בקרב הטיפוסים הנעלים של האדם האדום. עולמכם הינו הפלנטה היחידה בשטניה אשר בה הופיע טיפוס הרצון האנושי בגזע הקודם לגזע צבעוני.

ואולם, במאמצינו לספק את אותם שילובים והתאגדויות של גורמי תורשה אשר הניבו בסופו של דבר את היונקים אשר היו לאבותיו הקדמונים של המין האנושי, ניצבנו אל מול ההכרח להתיר את קיומם של מאות ואלפי שילובים והתאגדויות חסרי-תועלת באופן יחסי. בעת שתפששו בעברה של הפלנטה, וודאי תחינה עיניכם ברבים מתוצרי הלוואי הללו, הנדמים כמוזרים; וביכולתי להבין עד כמה תמוהים עשויים להיות חלק מן הדברים הללו מנקודת המבט האנושית המוגבלת.

5. תהפוכות אבולוציית החיים

היה זה מקור של צער עבור נשאי חיים להיווכח בכך שמאמצינו המיוחדים לשנות את החיים התבוניים באורנטיה עלו כך בתוהו בשל סטיות טראגיות המצויות מעבר לשליטתנו: בגידתו של קאליגאסטיה וכישלוננו של אדם.

ואולם, במהלך כלל ההרפתקה הביולוגית הזו, אכזבתנו הגדולה ביותר נבעה מנסיגת צורות פרימיטיביות מסוימות של צומח לרמות קדם-כלורופיל של החיידקים הטפיליים בקנה מידה כה נרחב ובלתי-צפוי. תוצאה זו באבולוציה של החיים הצמחיים גרמה למחלות מעיקות רבות בקרב היונקים הגבוהים יותר, ובמיוחד בקרב בני האדם הפגיעים יותר. כאשר ניצבנו אל מול המצב הסבוך הזה, התייחסנו לקשיים המעורבים במידה מסוימת של ביטול; זאת משום שידענו כי המזיגה המאוחרת יותר עם פלסמת החיים האדמית תחזק את כוחות העמידה של הגזע הממוזג אשר ייווצר, ותהפוך אותו לחסין במיוחד בפני כל המחלות הנוצרות על-ידי האורגניזמים מן הסוג הצמחי. ואולם, תקוותינו אלה נידונו לנחול אכזבה בשל הכישלון האדמי האומלל.

יקום היקומים, לרבות אותו עולם קטן המכונה אורנטיה, איננו מנוהל לשם אישורנו בלבד ואף לא רק עבור נוחותנו; וקל וחומר שלא על-מנת לרצות את גחמותינו או לספק את סקרנותנו. ההוויות הנבונות והכל-יכולות אשר אחראיות לניהולו של היקום יודעות אל-נכון וללא כל ספק מה הן עושות בדיוק; וכך, ראוי לנשאי החיים, ולדעת של בני התמותה, להתאזר בסבלנות ולהמתין, ובתוך כך לשתף פעולה בחפץ-לב עם שלטון התבונה, ממשל העוצמה ומצעד הקדמה.

קיימים, כמובן, פיצויים מסוימים על הקשיים, כדוגמת המתת של מיכאל באורנטיה. ואולם, ללא קשר לכל שיקול מעין זה, מפקחיה השמימיים המאוחרים יותר של הפלנטה הזו הביעו ביטחון מלא בניצחוננו האבולוציוני הסופי של המין האנושי, ובכך שבסופו של דבר יוצדקו התכניות ותבניות החיים המקוריות שלנו.

6. טכניקות חיים אבולוציוניות

בלתי-אפשרי לקבוע בדיוק, בו-זמנית, את מיקומו המדויק של עצם המצוי בתנועה ואת מהירותו המדויקת; כל ניסיון למדוד את האחד גורם לשינוי בלתי-נמנע בשני. פרדוקס מסוג דומה ניצב בפני האדם בן התמותה בשעה שהוא מנתח מן הבחינה הכימית את הפרוטופלזם. הכימאי יכול לספק הארה באשר להרכבו הכימי של פרוטופלזם מת, ואולם הוא אינו יכול להבחין בארגון הפיזי או בתפקוד הדינאמי של פרוטופלזם חי. לעולם ימשיך המדען להתקרב יותר ויותר אל עבר סודות החיים, אך הוא לא יוכל לגלותם אף-פעם, ולו מן הסיבה שעליו להרוג את הפרוטופלזם על-מנת לנתחו. הפרוטופלזם המת שוקל כמו הפרוטופלזם החי, אך הוא אינו זהה לו.

הדברים החיים וההוויות החיות ניחנים במתת הסתגלות מקורית. בכל תא חי של צמח או של בעל-חיים, בכל אורגניזם חי – חומרי או רוחני – מצויה תאווה אשר אינה יודעת שובע להישג של מושלמות הולכת-וגדלה בהתמדה של התאמה לסביבה, של הסתגלות האורגניזם ושל הגשמה מורחבת של החיים. המאמצים האינסופיים הללו של כלל הדברים החיים מעידים על כך שקיימת בקרבם שאיפה מולדת למושלמות.

הצעד החשוב ביותר באבולוציה של הצומח היה פיתוח יכולת ייצור הכלורופיל, וההתקדמות השנייה בחשיבותה הייתה התפתחות הנבג לכדי זרע מורכב. הנבג הינו יעיל ביותר כסוכן רבייה, ואולם הוא חסר את פוטנציאלי הגיוון והגמישות הטבעיים בזרע.

אחד מן הפרקים המועילים והמורכבים ביותר באבולוציה של טיפוסי בעלי החיים הגבוהים יותר, הינו פיתוח היכולת של הברזל המצוי בתאי הדם הסובבים במחזור הדם לשמש בתפקיד הכפול של נושא חמצן ושל מסלק פחמן דו-חמצני. והתפקוד הזה של תאי הדם האדומים מדגים כיצד מסוגלים אורגניזמים מתפתחים לסגל את תפקודיהם לתנאי הסביבה המשתנים והמגוונים. בעלי החיים הגבוהים יותר, ובגדר זה האדם, מחמצנים את רקמותיהם באמצעות פעולת הברזל של תאי הדם האדומים, אשר נושא חמצן לתאים החיים, ובאותה יעילות ממש מסלק את הפחמן הדו-חמצני. ואולם, מתכות אחרות יכולות אף הן לשמש לאותה מטרה. כך משתמש הדיוןן לתכלית זו בנחושת, וסוסוני הים משתמשים בנחושת.

התמשכותן של התאמות ביולוגיות מעין אלה מודגמת באבולוציית השיניים בקרב היונקים הגבוהים יותר של אורנטיה; אצל אבותיו הקדמונים המרוחקים של האדם הגיע מספר השיניים לשלושים-ושש, או אז החל מספר זה, בשחר הגחת האדם וקרוביו, בהתאמה הסתגלותית מחדש לעבר שלושים-ושתיים שיניים. כעת נע המין האנושי אט-אט אל עבר עשרים-ושמונה שיניים. תהליך האבולוציה בפלנטה הזו עדיין מתקדם באופן פעיל ומסתגל.

ואולם, רבות מן ההתאמות המסתוריות לכאורה של האורגניזמים החיים הינן כימיות גרידא, פיזיות גרידא. בכל רגע נתון, קיימת בזרם הדם של כל אדם אפשרות של מעל ל-15,000,000 תגובות כימיות בקרב הפרשות ההורמונליות של תריסר בלוטות חסרות צינורות הפרשה (אל-ביביות).

צורות החיים הנמוכות יותר של עולם הצומח מגיבות לחלוטין לסביבות הפיזית, הכימית והחשמלית. ואולם, ככל שהחיים מעפילים בסולם, נכנסים לפעולה בזה אחר זה סעדי הדעת של שבע הרוחות הסועדות, והדעת הופכת יותר ויותר סתגלנית, יצירתית, מתואמת ושלטת. יכולת בעלי החיים להתאים את עצמם לאוויר, למים וליבשה אינה מתת על-טבעית, אלא מהווה הסתגלות על-פיזית.

הפיזיקה והכימיה לבדן לא תוכלנה להסביר כיצד התפתח בן האדם מתוך הפרוטופלזם הקדמון של הימים המוקדמים. היכולת ללמוד, הזיכרון והתגובה המשתנה לסביבה, הינם מתת הדעת. חוקי הפיזיקה אינם מגיבים לאימון; הם בלתי-ניתנים לשינוי והינם בלתי-משתנים. התגובות הכימיות אינן משתנות באמצעות חינוך; הן הינן אחידות ומהימנות. למעט נוכחותו של המוחלט הבלתי-מוגדר, ניתנות התגובות החשמליות והכימיות לחיזוי. ואולם, הדעת יכולה ליהנות מן הניסיון; היא יכולה ללמוד מהרגלי ההתנהגות התגובתיים לגירוי חוזר ונשנה.

מסמך 65

האורגניזמים הקדם-תבוניים מגיבים לגירויים סביבתיים, ואולם, אותם אורגניזמים אשר הינם מגיבים לסעד הדעת, מסוגלים להתאים את הסביבה עצמה ולתפעל אותה.

המוח הפיזי, יחד עם מערכת העצבים הנלווית לו, ניחן ביכולת המולדת להגיב לסעד הדעת, ממש כשם שהדעת המתפתחת של אישיות ניחנת ביכולת מולדת מסוימת לקליטת רוח, ולפיכך מכילה את הפוטנציאלים להתקדמות ולהישג רוחניים. האבולוציה האינטלקטואלית, החברתית, המוסרית והרוחנית תלויה בסעד הדעת של שבע הרוחות הסועדות ושל עמיתיהן העל-פיזיים.

7. רמות דעת אבולוציוניות

שבע הרוחות הסועדות הדעת הינן סועדות הדעת הגמישות של היצורים האינטליגנטיים הנמוכים יותר של יקום מקומי. סדר זה של דעת סועד ממטה היקום המקומי, או מעולם כלשהו המחובר אליו, ואולם, קיימת מעם בירות המערכות הכוונה רבת-השפעה על תפקודי הדעת הנמוכים יותר.

בעולם אבולוציוני, הרבה, הרבה מאוד, תלוי בעבודתן של שבע הסועדות האלה. ואולם, הן הינן סועדות דעת; אין להן נגיעה לאבולוציה הפיזית, תחומם של נשאי החיים. ואף-על-פי-כן, השילוב המושלם בין מתת הרוח הזו לבין הנוהל המצווה והטבעי של תכנית נשאי החיים הנפרשת והטבעית, הוא אשר אחראי לחוסר היכולת של בני התמונה להבחין, בתופעת הדעת, בדבר פרט ליד הטבע ולפעולתם של תהליכים טבעיים; זאת על-אף שלעיתים אתם נמצאים תוהים בבואכם להסביר את כל הקשור בתגובות הטבעיות של הדעת כפי שזו מתייחסת לחומר. ואילו הייתה אורנטיה פועלת בהתאמה רבה יותר לתכניות המקוריות, הייתם מבחינים אף בפחות דברים אשר היו מושכים את תשומת לבכם בתופעת הדעת.

שבע הרוחות הסועדות דומות יותר למעגלים מאשר לישויות, ובעולמות רגילים הן משולבות במעגלים לצד תפקודי סיוע אחרים הפועלים ברחבי היקום המקומי. בפלנטות של ניסוי-חיים, לעומת זאת, הן מבודדות באופן יחסי. ובאורנטיה, בשל טבען הייחודי של תבניות החיים, חוו הסועדות הנמוכות יותר קושי גדול הרבה יותר בהתקשרות עם האורגניזמים האבולוציוניים, מאשר היה עשוי להיות הדבר במקרה של מתת חיים מטיפוס תקני יותר.

שוב, בעולם אבולוציוני ממוצע, שבע הרוחות הסועדות מסונכרנות באופן הרבה יותר טוב עם שלבי ההתקדמות של התפתחות בעלי החיים מאשר באורנטיה. למעט יוצא-דופן אחד, חוו הסועדות את הקושי הרב ביותר בעת יצירת הקשר עם הדעת המתפתחת של האורגניזמים באורנטיה, זאת בהשוואה לכלל תפקודן בנבאדון מאז ומעולם. בעולם זה התפתחו צורות רבות של תופעות גבוליות – שילובים מבלבלים של תגובת אורגניזם מן הטיפוס המכאני אותו לא ניתן ללמד ומן הטיפוס הבלתי-מכאני אותו ניתן ללמד.

שבע הרוחות המסייעות אינן יוצרות קשר עם סדרי האורגניזמים המכאניים-לחלוטין המגיבים לסביבה כאורגניזם. תגובות קדם-תבוניות מעין אלה של אורגניזמים חיים נוגעות אך ורק לתחומי האנרגיה של מרכזי הכוח, של הבקרים הפיזיים ושל עמיתיהם.

רכישת פוטנציאל היכולת ללמוד מן הניסיון מסמנת את תחילת פעולת הרוחות הסועדות; והן פועלות למן הדעת הנמוכה ביותר של צורות קיום פרימיטיביות ובלתי-נראות, ועד לטיפוסים הגבוהים ביותר בסולם האבולוציוני של יצירי האנוש. הרוחות הסועדות הינן המקור והתבנית לאותן התנהגויות, אשר אחרת הינן פחות או יותר מסתוריות, ולתגובות הדעת המהירות, והבלתי-מובנות במלואן, לסביבה החומרית. השפעות נאמנות ומהימנות-לעולם אלה מוכרחות להמשיך בסעד המקדמי שלהן במשך תקופה ארוכה בטרם תשיג הדעת החייתית את הרמות האנושיות של יכולת קבלה רוחנית.

הסועדות פועלות באופן בלעדי באבולוציה של הדעת ההתנסותית עד לרמת השלב השישי, רוח הפולחן. ברמה זו מתרחשת אותה חפיפה בלתי-נמנעת בסעד – התופעה שבה הגבוה יותר יורד על-מנת לתאם עם הנמוך יותר, מתוך צפייה להישג עוקב של רמות התפתחות מתקדמות. וסעד רוחני נוסף מלווה את פעולתה של הרוח הסועדת השביעית והאחרונה, רוח הבינה. במהלך כלל

מסמך 65

הסעד של עולם הרוח, היחיד אינו חווה לעולם מעברים חדים בשיתוף הפעולה הרוחני; השינויים הללו הינם תמיד הדרגתיים והדדיים.

לעולם נחוץ להפריד בין התחומים הפיזיים (אלקטרוכימיים) לבין התגובה המנטאלית לגירוי סביבה; ובתורן, על כל אלה להיות מוכרות כתופעות נפרדות מפעילויות רוחניות. תחומי הכבידה הפיזית, המנטאלית, והרוחנית הינם מחוזות שונים של המציאות הקוסמית, על-אף יחסי הגומלין האינטימיים ביניהם.

8. אבולוציה בזמן ובמרחב

הזמן והמרחב קשורים זה לזה באופן שלא ניתן לפרקו; קיים חיבור טבוע ביניהם. השהיות הזמן הינן בלתי-נמנעות בנוכחות תנאי מרחב מסוימים.

אם מתמיהה העובדה כי נדרש פרק זמן כה ממושך על-מנת לגרום לשינויים האבולוציוניים בהתפתחות החיים, אומר כי אין אנו יכולים לתזמן את תהליכי החיים לתנועה מהירה יותר מאשר מתירה המטאמורפזה הפיזית של פלנטה. שומה עלינו להמתין להתפתחות הטבעית, הפיזית, של פלנטה; אין לנו שמץ שליטה על האבולוציה הגיאולוגית. אילו התנאים הפיזיים היו מתירים זאת, היינו יכולים לארגן את אבולוציית החיים השלמה בתוך הרבה פחות ממיליון שנה. ואולם, כולנו כפופים לסמכות השליטים העליונים בפרדיס, והזמן איננו קיים בפרדיס.

קנה המידה של היחיד למדידת הזמן הינו משך החיים שלו עצמו. כלל היצורים מותנים בזמן באופן הזה, ולפיכך הם מחשיבים את האבולוציה כתהליך ממושך ביותר. לאלו מאתנו אשר משך חייהם איננו מוגבל לקיום זמני, האבולוציה איננה נדמית כמשימה כה ארוכה. בפרדיס, שם הזמן אינו קיים כלל, כל הדברים הללו נכחים בדעת של האינסופיות ובפעולות הנצח.

וכפי שהאבולוציה של הדעת תלויה בהתפתחות האטית של התנאים הפיזיים, וכן מעוכבת על-ידה, כך תלויה ההתפתחות הרוחנית בהתרחבות המנטאלית, ולעולם היא תתעכב בשל פיגור אינטלקטואלי. ואולם, אין פירושו של דבר שהאבולוציה הרוחנית תלויה בחינוך, בתרבות או בחוכמה. הנשמה עשויה להתפתח בלא קשר לתרבות המנטאלית, אך לא בהעדר יכולת ותשוקה מנטאליות; הבחירה לשרוד וההחלטה להשיג שלמות הולכת וגדלה – לעשות את רצון האב שבשמיים. אף כי ההישרדות עשויה להיות בלתי-תלויה בהחזקת ידע וחוכמה, ההתקדמות בהחלט תלויה בהם.

במעבדות הקוסמיות האבולוציוניות תמיד שולטת הדעת בחומר, והרוח לעולם מתואמת עם הדעת. הכישלון של סוגי המתת המגוונים הללו לסנכרן ולתאם עלול לגרום לעיכובים בזמן, ואולם אם היחיד אכן יודע אל-נכון את האל ומשתוקק למצאו ולהדמות לו, או אז מובטחת ההישרדות בלא קשר למגבלות הזמן. המצב הפיזי עלול להגביל את הדעת, והסטייה המנטאלית עלולה לעכב את ההישג הרוחני, אך אין ביכולתו של אף אחד מן המכשולים הללו להביס את בחירת הרצון הנעשית מתוך שלמות הנשמה.

כאשר בשלים התנאים הפיזיים, יכולה להתרחש אבולוציה מנטאלית פתאומית; כאשר מעמד הדעת הינו מתאים, עשויות להתרחש התמורות רוחניות פתאומיות; כאשר הערכים הרוחניים מקבלים הכרה הולמת, או אז ניתן להבחין במשמעויות הקוסמיות, ובהדרגה האישיות משתחררת ממכשלות הזמן ונגאלת ממגבלות המרחב.

[בחסות נשא חיים מנבאדון השוכן באורנטיה.]